Nuorten Osasto

Pää pystyssä

Pää pystyssä kuljen, vaikk' myrskyt so.,
Vaikk 'erämaan pedot ulvoo...
Mä rakkaita lauluja laulelen,
vaikk' kyyneleet sieluain huuhtoo.

Mun sieluni itkevi kurjuutta
Kun syömmestä poissa on rauha,
Kun pakenee onni, ja elämä on
kuin helposti katkeeva nauha.

Tuo nauha on harvain käsissä—
noissa käsissä on helvetin voimaa...
Ja vaikka ne murhaavi miljoonat
omatunto ei niitä soimaa.

Vain kurjinta on, että elävi ain',
Jumaluutta pettävä Juudas...
Mutta kerran peltomme heilimöi
ja ohdakkeista on puhdas.

Ja silloin, silloin se hirsipuu,
jossa syyttömäin kyynel' päilyi
jossa viimeinen huuto ja hengähdys,
jossa kuolevan ruumis häilyi— —

Se muuttuvi jaloksi tuomariksi
saa ankaran, julman äänen,
saa syyttäjät kuolon iskunsa
ja syytetyn elämä käänteen.

Pää pystyssä kuljen ja reipastuu
mun sielun' ja henkeni herää.
Mä uskon valoisaan parempaan..
Herää totuus! Oikeus elää!

Klaudie Parkkonen.

Mustaa ja vaikeaa

Kirj. Helmi Mattson.

(Jatkoa)

Puhuja hämmentyi ja rupesi katselemaan ympärilleen, mitä se oli

— Leski-Marian poika on myynyt erikoisuutensa hernerokkaan! Jatkahan ärhentelyäsi!

Mies oli selin, että Joppe ei heti voinut häntä tuntea.

Vaan Joppe vaikeni.

Otti uuden savukkeen ja sytytti levollisena, ikäänkuin huomautus ei lainkaan olisi häntä koskenut.

Mies ei antanut perään. Hän työnti itsensä aivan ylioppilaiden joukkoon, nauraa rehotti ja nosti lakkia. Suuta ympäröi pahanelkeinen ilme.

— Mitä se herra nyt keskeytti, olisi jatkanut vain. Välihuomautus taisi tulla liian aikasin.

Joppe tunsi nyt puhujan.

Väänänen se oli, kiusantekijä ja alituinen ilkkuja. Joka tilaisuudessa mies kiersi kuin paholainen ympärillä. Senkin sosialisti — vieköön hänet sarvipää poikineen ja koko konkkaronkkineen!

Joppe ei tiennyt miten nyt tulisi esiintyä. Tuo kiusatun äijä...... Vaan Toiset ylioppilaat pelastivat pulasta. He lähtivät kävelemään sanaa sanomatta eteenpäin.

Joppe seurasi perässä, nosti ylimielisesti lakkia Väänäselle ja sanoi:

— Hyvästi!

Väänästä harmitti.

— Noin se raato taas luikerti käsistäni. Olisipa, olisipa vielä jatkanut........

Samassa tulee nuori mies, siististi puettuna, punanen rusetti kaulassa reippain askelin kohti Väänästä.

— Mitä se isä turhia. Antakaa hänen olla. Ei meillä ole nyt aikaa sellaisiin edesottamisiin. Varovaisuus samalla kertaa......

— Tuommoisestako!

— Joutuin kokoukseen. Augustin vuoro on nyt puhua. Tulkaa! He riensivät suurien ihmislaumojen ohitse, tunkivat ahtaista ryhmistä läpi ja kiiruhtivat suoraa päätä Työväentalolle.

August oli jo alottanut puheen.

Väänäsen ja Paavon täytyi pysähtyä. He eivät päässeet edemmäksi, sillä huone oli tungokseen asti täynnä ihmisiä.

He eivät voineet kuulla tarkoin puhetta, vaikka puhuja ponnisti voimiaan äärettömästi, saadakseen äänensä mahdollisimman kauaksi kuulumaan. Silloin tällöin erottivat he selvemmin erinäisiä lauseita— —

— Tämä on aika, tämä juuri, jolloin meidän on tehtävä kaikkemme. Tämä on mahtava voimain koetuksen aika, tietäkää se!

— — — —

— — —Kaikkialla soi ja värisi, kaikki kiihottuivat, innostuivat, unelmoivat suuriaä hehkuivat.

— —Veljinä veljien leirissä, vaan silmä vasten vihollisen silmää, terävänä, taisteluhaluisena, tarmokkaana!.... he taas selvästi kuulivat.

— — — —

— — — —

Ihmisiä tunki ulos.

Ihmiset puhuivat, toiset ääneen, toiset supatellen.

— Ei tuo mies eksy pois sanalta, hyvin lukenut läksynsä......

— Tämmöiset ajat, tiedäthän.

— Mutta eipä meiltä tuollaista lähde.

— Hänellä on voimakas vaikutus ihmisiin.

— Se on tosi. Voisin kertoa......

— Tunnet siis lähemmin hänet?

— Vähän. Kuullut enempi......

— Mitä sitten?

— Esim. eräs hänen nuori tyttötuttavansa......

— Tyttötuttavansa? Mitä?!

— Ei niin mitään. Hän vain aikoi teatteriin, mutta Oberg esti sen.

— Ooh! Minä tiedän...... Dora Oksa.... Sievä tyttö! Mitä hän nykyään?

— Useissa eri toimissa, komiteoissa, kaikenlaisissa työväen hommissa... .... kuten Oberg. Ja......

— Ja hänen veljensä?

— Eri leirissä.

— Aivan niin. "Sitä kuusta kuuleminen, jonka juurella asunto".

— Doralla kerrotaan olevan paljon ihailijoita.

— Taitaa olla.

— Ei kuulu perustavat, vaikka hyvätkin yrittävät.

— "Mitäpä vieraat kissat oman talon hiiriin". Onhan sillä siinä kotonakin......

— Älähän! Tuossa hän meneekin, kasvatusveljensä rinnalla...... Juuri tapasivat......

— Hän on ruusu kukkasten keskellä, on varmasti!

— On......!

— — Ihmisjoukot lainehtivat, ryhmittyivät, erosivat......

(Jatketaan.)

Kun levität Toveritarta työläisnaisten keskuuteen autat luokkatiedon leviämistä.

Osoite-ilmoituksia.

ABERDEENIN S. S. CLUBIN ompeluseura kokoontuu joka torstai klo 2 ip., 713 E. 1st St. — Tervetuloa.

ASTORIAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka torstai ilta, kello 8. Osote: 262 Taylor Ave.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla, Ahjolassa, joka torstai, kello 2 j.p.p. Osote: 315-10th St., Hoquiam, Wash.

MULLAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään joka torstai Suomi-haalilla, kello 2 j.p.p. Kaikki tervetulleita.

PORTLANDIN S. S. Osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka toinen torstai-ilta, kello 8. — Osote: 719 Montana Ave.

HANNAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina, kello 8 j.p.p. Huom.! Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.

WAUKEGANIN, Ill., S. S. O. viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimäisenä ja kolmantena sunnuntaina, alkaen klo 2 i.p. — Osaston ompeluseuran kokoukset ovat joka toinen torstai, alkaen klo 2 j.p.p. Kahvia kokouksen loputtua.

VANHA TARINA, MIKÄ JOKA PÄIVÄ UUSIINTUU.

Näsin kartano oli jo vuosikymmeniä sitten ollut hyvin hoidettu herraskartano. Se sijaitsi ihanan lahden rannalla, jonka toisella puolella kohosi punaiseksi maalattu mylly oikoen leveitä siipiään kohti siintävää avaruutta. Maantieltäpäin ympäröi kartanoa tuuhea kuusimetsä; siellä täällä yleni harmaan jylhiä kallioita metsän vehreästä sylistä. Silloin, kun omistaja itse asui kartanossa, oli se mitä kaunein paikka, etenkin kesällä, jolloin hyvinhoidettu puutarha marja- ja ruusupensaineen sekä monenlaisine hedelmäpuineen muistutti satujen paratiisia. Asuinrakennus uinui tuomien ja syreenipensaiden varjossa. Lahdenpuoleiselta sivulta johti leveät portaat taiteellisesti veistetylle puusillalle, joka kulki keskelle lahtea rakennetulle huvimajalle. Sellainen oli kartano kukoistusaikanaan, mutta vähitellen se vajosi rappiotilaan vaihtuen omistajalta toiselle, jotka tunnottomassa rahan himossa ryöstivät siitä mitä irti saivat. Kukaan ei hoivannut, ei hellien pidellyt.

Vihdoin se joutui erään tukkiyhtiön käsiin ja siitä lähtien tuo vanha kartano parka joutui tärisyttävien intohimojen temmellyspaikaksi. Sinne tulvi miehiä maan kaikista osista. Harvoja poikkeuksia lukuunottamatta olivat nämä miehet raakoja tietämättömiä olijoita. Heidän rivot puheensa ja laulunsa raikuivat kilpaa kirveen iskujen kanssa, enne niin rauhallisessa metsässä, josta linnut ja jänikset säikkyen pakenivat.

Parisen vuotta tuota melskettä kesti jättäen tuhoisaa jälkeä. Kuinka alaston ja raadellun näköinen olikaan nyt tuo ennen niin kaunis metsä! Mutta tänä aikana ei turmeltunut ainoastaan metsä, vaan niin moni puhdas ja kirkassilmäinen metsän tyttökin, ja siitähän minun oikeastaan piti kertoakin. Kartanon ympärillä asui paljon torppareita sekä muita alustalaisia ja näissä kodeissa löytyi keväistä tuoreutta uhkuvia neitosia, jotka ikävöiden kulkivat odottaen omaansa. Kun kylän tanhuille ilmestyi iloisia, reippaita kulkijapoikia, jotka rohkeasti ottivat omansa, niin ei ihme että, kömpelöt maalaispojat jäivät syrjään, huolimatta siitä vaikka nämä vieraat viettivät hurjaa elämää lomaaikoinaan. Viina virtasi vuolaana, juotiin, tapeltiin ja pelattiin uhkapeliä; siellä tehtiin sinä aikana kaksi miesmurhaakin.

Herra Brun oli yksi tukkiyhtiön herroista, joka oli osallinen metsän ostoon. Hän oli saapunut omassa persoonassaan valvomaan metsän laskemista. Hän kalusti itselleen huoneita kartanon isossa päärakennuksessa ja kuulusteli nyt tyttöä, joka hoitaisi hänen pienen taloutensa. Olihan niitä tulijoita paljonkin, ja parhaan hän joukosta valitsikin. Se oli Kukkamäen vaaleakutrinen Helmi, joka häntä eniten miellytti. Helmi oli arka, hiljainen tyttö, mutta hänen harmaitten silmiensä lämmin katse vangitsi ja kiehtoi. — Kävisi liian pitkäksi keroa miten isännän ja palvelij. välille kehittyi kevään kuluessa lämmin suhde, mutta keskikesällä se jo kuumimmillaan kukki.

Niin kului kesä, syksy ja talvi. Herra Brun kävi usein matkoilla tuoden Helmille aina kalliita lahjoja. Se herätti kartanonväen keskuudessa epäilyä. Alettiin kuiskailla ja jotkut käänsivät jo ylenkatseellisesti selkänsä hänelle. Mutta siitä ei Helmi välittänyt — tyttörukka, hän oli kuin kuuro ja sokea kaikelle muulle paitsi rakkaudelleen. Epäröimättä vähääkään, tulevaisuutta ajattelematta antautui hän kokonaan sille miehelle, joka hänen sydämessään kevätkuohut ryöppyämään sai. — Mutta voi kuinka ruman, saastaisen lopun hänen kauniit unelmansa saivat!

Kevät teki taasen tuloaan, ilmassa soi ja värisi ja koko luonto oli taasen uuden elämän luomistyössä. Silloin tunsi Helmikin uuden elämän ensisykähdykset

(Jatkoa kuudennella sivulla)

TOVERITAR TYYNE AHOLAN MUISTOLLE

Kuollut 22-4-19, Fitchburg, Mass.

Sisko, sunkin nuoruusunelmasi
Tään kurjan järjestelmän salakarit nieli.
Yli puhtaimpainkin toiveittesi
Sen hyökyaallot säälimättä vieri.

Mutt' yht' ei sentään ne murtaa voineet:
Kesti eheänä aate rinnassasi,
Eli elävänä yhteistunnon soinnut,
Ohjas toisten sortuneitten riviin toimintasi.

Hiljaista ja tyyntä oli työsi
Juurella puhtaan punavaatteen,
Vaan se sydämihin tiensä löysi,
Joissa elää muistos kera suuren aatteen.

Innostaen ja tarmoa antain
Ja luoden uskoa kestävää,
Ett' joskin monet kaatuu kalpaa kantain,
Kerran saavutetaan voittoisa määrän pää.

Ida Salo.

NEW YORKIN SUOM. NAISTEN
OSUUSKOTI
JA PAIKANVÄLITYS-TOIMISTO
241 Lenox Ave. & 122 St.
Telefooni: 813 Morning side

SUOSITTELEMME AJURI-LIIKETTÄMME!
Olemme aina valmiit palvelemaan teitä kaikenlaisella ajuriliikkeen alaan kuuluvalla työllä.
SEABORG TRANSFER CO.
Puhelin 466. Astoria, Ore.

JOS OLETTE KIPEÄ
Pyytäkää VAPAA LÄÄKEKIRJA — No. 5
Siinä on yli 25 miesten ja naisten tautia selitettynä. Kuin myöskin täydellinen luettelo suomalaisista kotilääkkeistä. Mistä jokainen voi itse valita sopivan lääkkeen taudilleen, samaten myöskin lääkkeitten hinnat y. m.
Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä, vaan tosi-suomalaisia valmisteita, joita Suomessa on jo käytetty monia kymmeniä vuosia.
Tämän kirjan saatte vapaasti ja pitäisi sen olla jokaisessa suomalaisessa kodissa, sillä ette tiedä koska sitä tarvitsette, varokaa humbuki-lääkkeitä ja humbuki-tohtoreita.
—Lignell'in Aptekki on suurin—
—Suom. Aptekkiliike Yhdysvalloissa—
P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.